

LA DESAMORTITZACIÓ ECLESIASTICA A LLEIDA (1838-1851)

Carme Solsona i Sorrosal

Som davant un dels temes que més estudis ha generat en els darrers anys. No obstant això és hora d'elaborar un criteri unificador per tal de començar a tenir unes conclusions coherents. De la desamortització de Mendizábal gairebé s'ha dit tot. Hem d'inserir les seves lleis en el marc de la reforma de la propietat liberal. Amb Josep Bonaparte s'havien venut terres, amb el trienni liberal també, però sempre hi havia l'angoixa sobre què podia passar amb aquells béns adquirits. Mendizábal va assegurar aquells béns als seus compradors, els va assegurar la propietat¹. Paraula màgica per al nou ordre burgès. Aquest ordre burgès tindrà l'elegància de tractar bé la noblesa; no oblidem que després del decret de 1837 abolint els senyories, la calma fou l'element més notable. Això per una banda, i per l'altra també sabrà simpatitzar amb els qui volien sintonitzar amb el nou ordre emergent (petits propietaris locals), però ja veurem aquest cas amb més detall. Potser de moment més que afavorir la productivitat de la terra², es tractava més aviat de tenir-ne molta.

Si Mendizábal posa a la venda les propietats del clergat és precisament per la seva idea de no atacar la propietat privada. A més, si aquests béns es posaven a la venda en subhasta pública, en teoria tothom hi podia acudir. Així va contactar amb el rics, però que no eren prou rics perquè no tenien béns, sinó diners. Amb tot va aconseguir de reunir gent fidel a la seva causa liberal; ara bé, si a més pretenia dur a terme una reforma agrària, el cas ja és bastant més difícil. A partir d'aquest moment és quan gaudirien els seus detractors. Però Mendizábal tenia la idea molt clara, si la venda de terres li servia per a pagar despeses de guerra i, a més, per a atreure gent al seu partit, el cas estava guanyat. La relació deute públic-desamortització és força correcta. Pensem que es tracta d'una mesura liberal duta a terme en condicions extraordinàries³.

Després de la crisi del Set-cents, el capital anà perdent opcions d'inversió: la depreciació de vals reials, l'encariment del preu de la terra a causa de les restriccions de l'oferta. És clar: davant aquesta situació, per què no s'optava per una solució diguem-ne "jovellanista", d'incrementar la productivitat? La

1. Des de començaments del segle XIX gran part de la legislació va encaminada a obtenir aquestes transformacions. Aquest fet queda demostrat en els decrets de les Corts de Cadis dels dies 6 d'agost de 1811 i del dia 8 de juny de 1813.

2. Idea pròpia d'una personalitat com Jovellanos en el seu *Informe*.

3. Després de la Guerra dels Matiners.

raó és precisament l'essència de la revolució liberal: calia accedir a la propietat.

El que ens ha d'interessar de la desamortització com a realitat jurídica no és solament el fet de posar en circulació allò que encara resta amortitzat, sinó el fet de voler garantir la consolidació d'un nou tipus de propietat: la capitalista. La revolució liberal es proposa, principalment, eliminar les diferents formes de propietat imperfecta de la terra per a convertir-la en propietat total. En l'aspecte econòmic reclama l'abolició de les formes tradicionals de les relacions socials, amb la garantia de la inviolabilitat de la propietat privada, transformant-la per tal que sigui lliure, és a dir, comercialitzable (ni vinculada ni amortitzada)⁴. Així es consolidarà la nova propietat.

Pel juny de 1838 es posaven a la venda els béns de la desamortització de Mendizábal a Lleida. Les vendes durarien fins al 1849, malgrat algunes subhastes celebrades durant el 1850.

L'Església perdia en aquesta província 3.143 finques⁵, de les quals 1.143 eren finques rústiques adquirides per sengles compradors i 276 finques urbanes. La resta es distribueix de la forma següent: de 525 finques solament es venia el domini directe; de 849, l'arrendament en metàl·lic; de 54 algun dret senyorial, i 296 quedaven per vendre. En total a Lleida es desamortitzaren 42.856 jornals⁶ de terra, taxats en 19.090.804 rs. i rematatsen 35.298.260 rs. Si a més hi afegim els guanys per tots els altres conceptes esmentats, Hisenda ingressava 39.224.120 rs. (no podem oblidar els diners moguts pels censals, la seva taxació arribava a 23.812.409 rs)⁷. Si ho comparem amb altres províncies, la quantitat de terra desamortitzada és reduïda: es tracta de 17.142,4 ha mentre que a Valladolid la xifra voltava les 59.000 ha, a Cáceres les 90.000 ha o a Sevilla les 70.000 ha. D'altra banda hom pot trobar províncies similars, per exemple Tarragona⁸, Mallorca⁹, Múrcia¹⁰, Navarra¹¹, Sòria¹² i Canàries¹³.

4. C. MALUQUER DE MOTES, "Un intent d'imposició jurídica: la codificació civil (1812-1889) dins: «Revista de Catalunya» 33, setembre 1989, 35-46.

5. Pensem que 2.306 eren finques rústiques, però podria ser que solament es vengués l'arrendament, el cens o algun dret.

6. Els béns del clergat regular representen el 83,86%, és a dir, 35.728 jornals, comprada era 25.146,9 j.

7. En total la suma és doncs de 63.026.539 rs., molt semblant a Girona, on la suma pujava a 63.788.589 rs. M.MOLI. *La desamortització en la província de Girona (1837-1854)*, tesi doctoral Universitat Autònoma de Barcelona 1974.

8. Salvador Rovira esmenta la xifra de 10.905 ha. *La desamortització dels béns de l'Església a la província de Tarragona (1835-1845)*. Diputació Provincial de Tarragona. Tarragona 1979. Vegeu conclusions.

9. Joana Ferragut comenta que la quantitat de diners ingressats per Hisenda és de 26.398.206 rs. "La desamortització de Mendizábal en Mallorca", tesina llegida a la Universitat de Barcelona 1974.

Malgrat que les cases de religiosos més riques siguin les forànies¹⁴, no podem menystenir les 51 cases de regulars exclaustrades. Els béns del clergat regular¹⁵ representen el 83,86% del volum total de terres, és a dir, 35.728 jornals, i els del clergat secular¹⁶ solament 7.128 jornals (16,31%). La xifra total de terra rematada (és a dir, comprada) fou de 25.146,9 jornals.

Els *ordes religiosos* acaparaven una quantitat important de béns rústics; hé és cert que Lleida no comptava amb cap casa important com els monestirs de Poblet, Montserrat o la cartoixa de Scala Dei. En total s'exclaustraven 51 cases (de les 57 existents) de religiosos regulars.

L'orde religiós més ric eren els dominics, després els cistercencs i els cartoixans. Els tres ordes reunien el 44,85% de les finques venudes pel clergat regular i el 26,30% de les venudes pel clergat en general. Si a més hi afegim els monjos de Montserrat, les quatre cases ja sumen el 54,46% de les finques del clergat regular i el 75,48% de les terres del mateix clergat. Es tracta d'hisendes, boscos i terres de qualitat variada. Els diners invertits en l'adquisició d'aquestes terres equivalen al 65,37% dels pagaments de les finques d'aquest clergat.

El clergat secular fou expropiat en 1842; la qüestió d'aquest retard envers les terres dels ordes regulars rau segurament en la dificultat de mantenir tots els capellans de parròquies; no oblidem la creació d'una forma de subvenció especial "de culto y clero". Però les seves terres eren de qualitat inferior, excepció feta de les terres dels capítols catedralicis i de les de l'orde santjoanista.

De les finques transferides pertanyents al clergat secular solament foren rematades 275, és a dir, 1980,2 jornals. Entre els grans propietaris hem d'esmentar el capítol de Lleida i els curats de Peramiola, el Tarròs i Vilagrassa (recullen el 69,57% de la terra de tots els curats).

Pel que fa al conjunt de les terres, gairebé totes eren parcel·les de secà, però també hem constatat que les terres del clergat eren sensiblement de

10. A Múrcia es varen vendre al voltant de 6.000 ha. G. RUEDA, "La desamortización de Mendizábal y Espartero en España. Cátedra. Madrid 1986. p.52.

11. Es tractava de posar a la venda 5.212 ha. J.DONEZAR, *La desamortización de Mendizábal en Navarra, 1836-1851*. C.S.I.C. Madrid 1979.

12. Es vengueren 6.305 ha al preu de 11.801.397 ha, més 1.710.000 rs del censos. R. ORTEGA, *La desamortización de Mendizábal y Madoz en Soria*. Tesi doctoral llegida a la Universitat de Barcelona 1980.

13. La venda fou de 2.500 ha. J.J. OJEDA QUINTANA, *La desamortización en Canarias (1836 y 1855)*. C.E.C.A. Las Palmas 1977.

14. Monestirs de Poblet i Montserrat i la cartoixa de Scala Dei.

15. Vegeu quadre en l'Apèndix.

16. Vegeu quadre en l'Apèndix.

Distribució geogràfica: La venda de terres afectà totes les comarques excepte la Vall d'Aran; potser guarda certa relació l'impacte de la transmissió més o menys important de terres amb el nombre comarcal de cases de religiosos. Si és així, la comarca amb més cases és el Segrià (12), seguida de la Segarra (9), la Noguera (8) i l'Urgell (7); la resta de terres es distribueixen entre les comarques pallareses i l'Alt Urgell. Ara bé, la presència dels ordes religiosos foranis ens desvirtua tot intent d'esquematzació. Potser la realitat seria tal com nosaltres intuïem, però els prats per a la transhumància del bestiar desequilibrin la balança cap a les Garrigues, comarca amb poques cases de religiosos però amb moltes terres eclesiàstiques.

Comarques ¹⁷	% de finques	% terres	cotització
Alt Urgell.....	8,31%	2,28%	202
Garrigues.....	14,69%	36,5%	76
Noguera.....	12,34%	17,27%	58
Pallars Jussà....	1,13%	0,51%	111
Pallars Sobirà...	1,66%	0,60%	365
Segarra.....	27,03%	5,82%	159
Solsonès.....	8,66%	12,9	148
Segrià.....	10,93%	18,3%	176
Urgell.....	15,22%	5,6%	167

Predomini de les terres garriguenques, però de les finques segarrenques i de la cotització muntanyenca. Les peces *petites* predominen a la Segarra (82,52%) i al Solsonès (86,86%) amb un resultat de 116 nous propietaris de 43 poblacions. Les finques *mitjanes* predominen a la plana i donen lloc a 23 nous propietaris de Lleida, Barcelona o poblacions importants; i les *grans i molt grans* les recullen nou persones (3,93%) que compren 18.654,5 jornals (73,8%), residents a Lleida, Barcelona i Madrid. Es confirma la tesi de Richard Herr segons el qual si les subhastes es realitzaven en un país agrari, la concentració de propietats serà proporcional al grau de concentració ja existent i, per tant, no canviarà l'estructura de propietat sinó que quedarà reforçada¹⁸. Els mateixos o semblants resultats ha trobat German Rueda en una mostra estudiada de la desamortització arreu d'Espanya¹⁹.

17. Genèricament la desamortització afectà 131 poblacions, però a 21 ja es recullen el 78,73% de les terres venudes, a 10 el 63,29% i a 1 (Castelldans i voltants) el 22,55%. Però a 13 poblacions s'inverteixen el 58,75% dels diners: són Anglesola, Balaguer, Boldú, Brenui, Castelldans, Cervera, Ivars d'Urgell, Lleida, Pinell, la Seu d'Urgell, Solduga, Torre Neral, Torrefarrera.

18. R. HERR, El significado de la desamortización en España. *Moneda y Crédito*, nº 131. 1978. pàg.80.

19. G. RUEDA, *La desamortización de Mendizábal...* p.142 i ss.

Les preferències dels compradors depenen també del poder adquisitiu. Els petits forçosament havien de conformar-se amb terres ubicades al seu terme municipal o en una població propera i, així, com diu Herr²⁰, com més gran era la peça adquirida més llunyà era el futur beneficiari. Observeu: solament el 27,58% de les terres foren rematades per compradors residents a la mateixa població que hi esmerçaren el 13,48% dels diners i el 6,61% de les terres anaven a mans de veïns amb l'11,40% dels diners bestrets, però la resta de terres (65,80) era per als foranis, que pagaren el 75,22% de les rematades.

Cotitzacions: La xifra mitjana de cotització a Lleida és de 184; certament no és la més alta de Catalunya, ben al contrari. Però no ens podem afegir al repetit tòpic que sovint s'observa en els estudis sobre la desamortització. Pensem que, sobre la base de taxació 100, arribar a 184 pel que fa solament a les finques rústiques i després d'haver-ne observat la qualitat, el resultat és certament satisfactori²¹.

Si ho ponderem per comarques, veurem que la variació taxa-rematada és més important a mesura que augmenta la qualitat de les terres, mentre que a les terres ermes roman inalterable. A excepció dels Pallars, la resta de comarques se situen al voltant de la cotització mitjana (tot depèn de la qualitat de les terres). La presència o absència de terres de regadiu maximitzarà més o menys la rematada. Cas semblant esdevindrà en el clergat, regular amb la xifra 202,72, i en el clergat secular, 149,72. A hores d'ara no farem un comentari minuciós de les raons: ja hem dit prou vegades la qualitat de les terres de l'un i de l'altre clergat.

Convé matitzar finalment la periodització *cronològica* de les vendes. Els càlculs esmentats abans són de referència obligada; per això convé recordar que en 1838 començava a Lleida la venda de finques del clergat regular. Numèricament no es posaven a subhasta moltes finques, però sí moltes terres i cobejades (quan es rematen en 1840 la xifra de rematada arriba a 227, situant-se entre les més elevades). En canvi, en 1842, quan comença la desamortització d'Espartero entre els anys 1842-1843-1844, ja es taxaren el 76,2% de totes les peces subhastades a Lleida, però la quantitat de terres esdevé discreta. Pel que fa al conjunt de les terres rematades entre 1842 i 1843, s'adquiriria el 50% de totes les terres transferides a Lleida.

Quan ens situem en l'any 1842; el 55,61% de les finques i el 43,86% de les terres ja eren en mans de nous propietaris, i hisenda ja s'havia assegurat el 75,08% dels diners invertits. A partir d'ara començarà una lenta agonia potser alleugerida en 1848 per la taxació de les finques de Sant Joan de Jerusalem.

20. R. HERR, *El significado...* pàg.79.

21. G. RUEDA, "*La desamortización de Mendizábal...*" pàg.87. Comenta un cas semblant sortint a la defensa de certs tòpics sobre la desamortització.

Però, de fet, entre 1845 i 1851 només es taxaran el 6,29% de les finques, però el 21,68% de les terres (vegeu la importància de l'orde santjoanista i d'algunes peces escadusseres del clergat regular), que podien recollir el 8,4% dels diners. La migradesa d'aquestes darreres dades demostra la relaxació en què es trobava la desamortització.

A tall de recapitulació podríem reiterar algun dels aspectes de la qüestió ja analitzats. El primer seria la importància quantitativa de la desamortització a les comarques de la plana. Això va comportar un cop fort a l'Església, car li féu perdre els prats on hivernava el bestiar dels ordes monàstics. Un altre aspecte important és que l'operació permeté que sortissin a la llum els vals reials en un període de devaluació en el qual els seus posseïdors pogueren accedir a les subhastes amb condicions favorables, allhora que es desferen d'aquella mena de ròssecs.

Desamortització de finques urbanes

A la província de Lleida és desamortitzaren 40 convents, 18 molins de farina (de 4 molins de farina se subhastava solament l'arrendament), 14 d'oli, 10 forns (5 eren establerts); i la resta, fins a arribar a les 276 finques urbanes desamortitzades, eren cases. La situació de les cases és variada, malgrat el predomini de les 92 cases situades a la ciutat de Lleida en els diferents barris, les 17 de Castellans, les 18 de la Seu d'Urgell, les 8 de Juneclà i la resta es distribueixen entre 60 poblacions diferents.

Predominen les finques del clergat regular, per bé que quatre ordes²² recullen una part important de les peces subhastades i dels diners esmerçats en la compra de sengles finques. Del clergat regular es recolliren 181 finques, taxades en 4.482.306 rals, rematades en 7.574.237 rals i la seva cotització arriba al 169%. D'altra banda el clergat secular prescindia de 95 finques, taxades en 998.705 rals, rematades en 1.465.633 rals i cotitzades al 147%.

De fet, els grans beneficiaris que descriurem en l'apartat proper cercaven sobretot els molins, autèntiques indústries d'aleshores, i després les cases de la ciutat de Lleida. Principalment les cases situades prop de la part nova de la ciutat, als carrers Nou, Sant Antoni i Major. També eren apreciades les de Tàrraga, Balaguer i la Seu d'Urgell. Podem dir que a totes les ciutats esmentades l'oferta de cases se centrava entre els 25.000 i els 10.000 rals; i, a les poblacions petites, entre els 5.000 i els 10.000 rals ja es podia gaudir d'un habitatge.

De les 276 finques subhastades se'n remataven 221, que anaven destinades a 68 compradors, dels quals solament el 2,05% adquiriren una sola casa i res més; la resta eren "clients" habituals de les subhastes de finques desamor-

22. Benets, cartoixans, cistercencs i dominics.

titzades. Hem d'afegir-hi també les finques que els ajuntaments demanaven a l'Estat per a equiptaments de tot tipus (des de col·legis a presons o escorxadors).

Beneficiaris. Observem la distribució dels diners bestrets en l'operació desamortitzadora i els seus beneficiaris.

RALS INVERTITS PER CADA GRUP DE COMPRADORS²³

Valor de les compres	Nºcompradors	% finques	% remat
+1.000.000 rals ²⁴	2,68%	8,37%	34,42%
500.001 a 1.000.000	4,58%	6,69%	19,12%
250.001 a 500.000	9,16%	13,60%	23,40%
100.001 a 250.000	11,07%	13,60%	11,64%
50.001 a 100.000	7,26%	6,14%	4,39%
-50.000	65,27%	51,62%	7,05%

La burgesia és sens dubte la classe social interessada a accedir a la propietat; representa el 32,08% dels compradors, adquireix el 44,96% de les finques i paga el 72,56% dels diners. Els propietaris (entre els quals hem afegit els que apareixen en els protocols notariais com a *bisendat, pagès o propietari*, de vegades de forma al·leatòria) representen el 61,82%, compren el 47,89% de les finques i hi esmercen el 20,17% dels diners. Segons aquestes xifres hom pot dir que el mateix percentatge de finques han recollit els grups propietaris i els burgesos; ara bé, aquests darrers hi aportaren una xifra molt més important de diners i, de fet, es quedaven les finques millors²⁵ i sobretot part de la terra. No oblidem les xifres següents: el 3,04% dels compradors aclaparen el 20,12% de les finques i el 74,18% de les terres, pagant el 38,71% dels diners bestrets. Podem seguir amb aquesta mena de xifres desorbitades: set persones gasten més d'un milió de rals de billó -cada una- en tota l'operació: es tracta d'Ignasi Girona, Lluís Vandembosche, Francesc Murlans, Jaume Mestres, Pau Figuerola, Jaume Torrents i Gaspar Remisa. En canvi, si ens fixem en les xifres de diners gastades per compradors foranis i els de la província de Lleida, el resultat és el mateix, gairebé. La qual cosa confirma la idea que els lleidatans compraren terres bones i cares, i els foranis, moltes i barates.

El fet que els beneficiaris fossin els burgesos i els propietaris²⁶, i que tard

23. No oblidem que solament 9 persones adquirien el 45% de les terres; 20 el 18%; 261 el 23,3% i el 13,7% es torna al clergat.

24. En aquest grup cal citar Ignasi Girona, Lluís Vandembosche, Francesc Murlans, Jaume Mestres, Pau Figuerola, Jaume Torrents i Gaspar Remisa.

25. En el sentit de grans extensions, malgrat que la seva qualitat potser no era excel·lent.

26. Amb tota la varietat de noms que els escrivans podien afegir-hi: *pagès, bisendat, propietari...*

o d'hora un grup forneix gent a l'altre (sovint alguns comerciants acaben identificant-se com a hisendats), ens mostra una aliança entre la classe agrària i la burgesia industrial o comercial. S'estava gestant el procés d'inserció agrícola en l'òrbita de l'economia de mercat. Una de les idees més clares de la burgesia fou eixamplar el seu patrimoni; quan això no fou així, afavorí altres grups ²⁷. Així intentava harmonitzar-se amb aquests altres grups i acostar-los a l'estat burgès. Al capdavall, si la burgesia no hi participà més activament és una conseqüència del tipus de finques posades a la venda.

En síntesi, la desamortització ha suposat per damunt de tot un canvi radical en la naturalesa de la propietat; per això sol ja mereix el qualificatiu de revolucionària. D'altra banda, contribueix a mantenir el ritme dels canvis que ja s'havien observat en l'estructura de la propietat i en la de l'explotació. La burgesia ha estat la gran beneficiària d'aquesta revolució que, a la llarga, és la seva.

27. Creiem que podrien servir d'exemple aquests hisendats locals.

Annex

BENS DESAMORTITZATS AL CLERGAT REGULAR

ORDE RELIGIOS	FINQUES	JORNALS	TAXA/rals	RENT/rals	COTITZACIO %
CARTOIXANS (Scala Dei)	99	9.161	2.400.135	4.037.614	168
BENEDICTINS:					
Gerri de la Sal	42	101	298.433	1.408.059	472
Montserrat	42	4.038	2.204.174	2.904.412	132
CISTERCENCIS:					
Monestir de Poblet	85	4.309	1.255.096	2.762.271	220
Monestir d'Escarp	16	567	197.306	237.690	120
Santes Creus	10	97	129.083	129.083	100
Lavaix	15	134	206.976	206.976	100
Vallbona de les Monges	3	22	23.270	56.620	243
Monges de Tamarit	5	12	17.666	17.666	100
DOMINICS:					
Balaguer	24	37	208.043	253.686	122
Cervera	5	41	83.300	116.600	140
Ciutadilla	12	25	39.000	151.200	388
Lleida	11	84	496.989	1.077.900	217
Puigcerdà	15	47	69.800	90.600	130
La Seu d'Urgell	37	104	287.711	442.585	154
Solsona	22	2.552	457.969	1.390.214	304
Trepç	33	78	87.241	121.525	139
MONGES DE L'ENSENYANÇA:					
Lleida	12	44	232.124	812.386	350
La Seu d'Urgell	1	n.c.	34.266	101.200	295
Solsona	51	1.812	133.781	157.873	118

AGUSTINS:					
Cervera	2	14	21.166	45.600	215
Guissona	8	37	25.366	26.993	106
Lleida	4	54	291.200	291.200	100
Puigcerdà	2	1			
Sanaüja	35	302	232.612	374.605	161
La Seu d'Urgell	18	79	225.747	655.333	290
Tàrraga	0	0	0	0	
CLARISSES:					
Balaguer	7	22	60.700	80.600	133
Lleida	18	51	127.960	379.727	297
Puigcerdà	26	83	14.550	56.666	389
Tarragona	1	52	293.245	293.245	100
CAPUTXINS:					
Cervera	2	1	12.760	36.000	282
Lleida	1	2	58.217	102.500	176
Solsona	2	2	5.970	5.982	100,2
Tremp	1	2	12.500	13.900	111
MERCEDARIS:					
Agramunt	18	168	108.446	156.582	144
Lleida	8	13	304.504	354.933	116
Sant Ramon	14	139	122.143	145.593	119
Tàrraga	9	36	69.137	118.831	172
CARMELITES:					
Balaguer (Descalços)	3	2	36.000	78.000	217
Borques Blanques	18	95	153.485	153.485	100
Lleida (Calçats)	3	82	336.579	371.247	110

Lleida (Descalços)	3	9	38.033	166.600	438
Salgar	11	42	70.320	70.320	100
Tàrrega	1	1	8.000	45.500	569
TRINITARIS:					
Anglesola	23	161	183.395	246.900	135
Avinganya	2	94	208.666	310.010	149
Balaguer	4	3	26.600	37.900	142
Bellví	11	72	19.042	35.867	188
Lleida	2	5	53.700	126.400	235
MIMIMS:					
Cervera	0	0	0	0	304
Ponts	4	344	164.754	420.559	255
FRANCISCANS:					
Agramunt	2	4	5.833	5.833	100
Balaguer	7	12	40.800	68.000	167
Bellpuig	1	4	6.300	6.300	100
Cervera	2	2	48.872	65.758	135
Lleida	1	2	19.200	61.200	319
JESUÏTES:					
La Seu d'Urgell	14	14f324j	6.733	20.734	308
MAGDALENES:					
Barcelona	0	0	0	0	161
MISSIONISTES:					
Barcelona	18	182	87.700	97.300	111
Guissona	20	122	136.295	668.043	490
PRIMONSTRATISSOS: MORGES DE SANTA TERESA:					

Lleida	0	0	0	0	0
MONJES DE SANT JOAN DE JERUSALEM:					
Alquaire	5	945	115.500	125.100	108
TOTAL	874	28.361	12.840.193	23.564.905	

.- DESAMORTITZACIÓ DE BÉNS DEL CLERGAT SECULAR

CLERGAT SECULAR	FINQUES	JORNALS		TAXA	REMAT	COTITZACIÓ
ORDE MILITAR DE SANT JOAN DE JERUSALEM:						
Comanda Barbens	8	49	0			
Comanda de Cervera	17	85	8	32.480	32.480	100
Comanda Espluga Calba	3	14	0			
Comanda Granyena	7	69	7	166.400	166.400	100
Comanda Gran Priorat	0		0			
Comanda Termens	17	283	17	104.102		
Comanda Torres de Segre	0	0	0			
CAPITOLS:						
Lleida	279	35	22	61.574	129.746	211
Solsona	5	822		659.538	1.262.517	191
La Seu d'Urgell	0	0		106.908	109.233	102
PARROQUIES:						
Saldes	9	7	4	8.433	8.799	104
RECTORIES:						
Cervera	7	42	7	17.366	17.366	100
Gòsol	10	9	8	22.164	22.682	102
CONFRARIES:						
Ponts, Santa Anna	1	2	1	1.240	1.240	100

Fuliola, Sant Esteve	2	2	2	2.100	2.100	100
COL·LEGIATA:						
Guissona	14	7 + n.c.	14			
PRIORAT:						
Meià	12	11	8	26.045	27.205	104
MITRA:						
La Seu d'Urgell	4	n.c.	4	15.490	67.370	435
CURATS:						
Albagès	3	n.c.	3	22.300	22.700	102
Alpicat	7	n.c.	7	82.631	86.916	105
Belianes	1	0,2	1	320	370	116
Benavent de Segrià	2	7	2	20.600	57.700	280
Blancafort	2	4	2	11.233	11.233	100
Castellnou de Seana	4	n.c.	4	15.766	16.166	103
Castellsrà	4	7	3	2.485	2.585	104
Cedó	4	7	4	7.985	24.250	304
Menàrguens	6	10	5	26.300	44.540	169
Peramola	2	50	2	1.200	1.200	100
Perarriua	1	2	1	966	1.006	104
Sant Martí de Maldà	4	9	4	20.572	21.246	103
La Sentiu	5	2	5	7.192	15.452	215
Sidamon	2	8	2	11.600	11.600	100
∫ Tarròs	14	44	14	69.650	69.650	100
Vilaçrassa	27	34	27	22.367	63.799	285
COMUNITATS:						
Guissona	19	68	19	47.489	51.955	109
Sanauja	94	291	74	156.788	161.932	103

Borges, Capellania	12	0	12	0		
BENEFICIS:						
Vva. Meià, Santa Llúcia	7	n.c.	7	7.765	9.985	129
Vva. Meià, Orque	1	n.c.	1	833	853	102
TOTAL	616	1.980,2	275	1.655.780	2.522.276	

